

«ΑΠΡΟΣΜΕΝΗ ΑΝΟΙΞΗ» - ΑΘΗΝΑ 2016 (Κέντρο Ευρωπαϊκών Εκδόσεων Χάρη Τζο Πάτση)

Κεφάλαιο I. ΜΑΡΤΗΣ Νέα Ζωή/σελ.19

«Ένα καινούργιο κύτταρο/ εκείνο της δημιουργίας/της πολιορκίας της ψυχής/γεννιέται μέσα μου/και χάνεται στην άβυσσο του απείρου/σκορπίζοντας στο διάβα του/όλη του κόσμου την αγάπη...»

Κεφάλαιο II. ΑΠΡΙΛΗΣ/ Αβασίλευτος ήλιος/σελ.48

«Στο φως το λαμπρό του δειλινού/θ' αγκιστρωθεί το βλέμμα/στης λίμνης την ασημιά μαρμαρυγή/θα ξεκουράσω την ψυχή μου/κι εκεί στην άηχη σιγαλιά/θ' αφουγκραστώ/τον τελευταίο παράδεισο επί γης!/ Στη λάμψη μιας απρόσμενης άνοιξης/στο γέρμα μιας ασύνορης ζωής/θα φτεροκοπήσουν λευκά περιστέρια/στ' ουρανού το στερέωμα/μεταφέροντας στο αύριο την ελπίδα/ως την άκρη της ανθρωπότητας/εκεί που ο αβασίλευτος ήλιος φωλιάζει/και γεννιούνται φωτεινές οι ψυχές μας!»

Κεφάλαιο III. ΜΑΗΣ Στίχοι ονείρων/απόσπασμα/σελ.57

«Να πλέξω δίχτυα με ανεξίτηλες κλωστές/και με της σιωπής τα κοχύλια/να τα ρίξω στον απέραντο ωκεανό του νου/ και να ταξιδέψω στο βλέμμα σου/τη φωτεινή σου αλήθεια αναζητώντας...»

Στο www.youtube βρίσκονται οπτικοποιημένα (μουσική/στίχος/εικόνα) τα κατωτέρω ποιήματα:

- ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΘΥΣΙΑ
- Η ΓΗ ΤΩΝ ΑΘΑΝΑΤΩΝ
- ΓΙΑ ΤΟ ΓΥΘΕΙΑΚΙ
- ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΟΡΑΜΑ
- ΛΥΤΡΩΣΗ
- Ο ΗΧΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ποιήματα και άρθρα φιλοξενούνται στις κατωτέρω διαδικτυακές σελίδες:

www.mcnews.gr(διαδικτυακή λογοτεχνική/πολιτιστική εφημερίδα της δημοσιογράφου Μαρίας Χατζηνικολάου

www.dreaming-in-the-mist.blogspot.com (ιστολόγιο του Τόλη Νικηφόρου)

www.artdrop.net (Σταγόνες Λογοτεχνίας)

www.literarywalks.blogspot.com (ιστολόγιο του Διάπτοντα Αβρού)

www.homouniversalisgr.blogspot.gr(ιστολόγιο της Γεωργίας Κοτσόβολου)

www.blooming-word.bloogspot.gr (ιστολόγιο της Όλγας Κανελλοπούλου)

www.elliniki-gnomi.eu (συνέντευξη στη δημοσιογράφο Βασιλική Παππά-2014)

www.womland.wordpress.com (συνέντευξη στη δημοσιογράφο Βένη Παπαδημητρίου-2012)

www.sbctv.gr (τηλεοπτική συνέντευξη στην εκπομπή «Ανάδειξέ το» με τη δημοσιογράφο Άννα Νικολαΐδη-2015)

ΦΕΓΓΑΡΙ ΜΟΥ!

Φεγγάρι μου, ίππευσε τ' άτια τ' ουρανού
κι έλα να μ' ανταμώσεις στην άκρη του ονείρου!
Με νότες ασημιές τραγούδησε και χόρεψε
ανατολής χορό στην αγκαλιά του κόσμου!

Φεγγάρι μου, στο άλικο αίμα μου βαπτίσου
και πύρινο κατρακύλησε εδώ.
Τη μοναξιά μου σβήσε!
Μαρμαρυγές στη διαμαντένια θάλασσα σκόρπισε
και διώξε τον πόνο απ' της γης τα πέρατα!

Φεγγάρι μου, ανέτειλε το άγνωστο μέλλον της ζωής...
Με περισσότερα ολόλευκα μηνύματα ελπίδας στείλε!
Ανυψώσου πέρα απ' της νύχτας το άπειρο
και με το ύστερο φως σου,
ζωντανή κράτησε την ψυχή μου!

ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΟΣ ΗΛΙΟΣ

Στο φως το λαμπρό του δειλινού
θ' αγκιστρωθεί το βλέμμα,
στης λίμνης την ασημιά μαρμαρυγή
θα ξεκουράσω την ψυχή μου

κι εκεί στην άηχη σιγαλιά
θ' αφουγκραστώ
τον τελευταίο παράδεισο επί γης!

Στη λάμψη μιας απρόσμενης άνοιξης,
στο γέρμα μια ασύνορης ζωής
θα φτεροκοπήσουν λευκά περισσότερα
στ' ουρανού το στερέωμα,
μεταφέροντας στο αύριο την ελπίδα
ως την άκρη της ανθρωπότητας

εκεί που ο αβασίλευτος ήλιος φωλιάζει
και γεννιούνται φωτεινές οι ψυχές μας!

ΑΣΥΝΟΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Στους μαιάνδρους του νου στροβιλίζονται αέναα,
σαν αστρική σκόνη μυριάδες ερωτήματα,
ιχνηλατώντας το απόλυτο της ελευθερίας,
πασχίζοντας τάξη να βάλω
σε τούτο το ατέρμονο χάος της σκέψης.

Πώς να νικήσω τα πάθη μου;
Κι αν πρόσκαιρη νίκη κατακτήσω τι το όφελος...
Φοβάμαι πως άλλα, πιο φοβερά,
θα εισβάλλουν απρόσκλητα στην ψυχή μου!
Πώς ν' αντιπαλέψω την αδικία;
Πώς να γεφυρώσω το ατελεύτητο
των κίβδηλων οριζόντων;
Πώς να λυτρωθώ από τους φόβους μου;
Κι αν λυτρωθώ, τι θα έχω να φοβάμαι;
Τι λόγο ύπαρξης θα έχει η ελπίδα;
Πώς να λυγίσω το θάνατο;
Πώς να ελευθερωθώ από το βλέμμα της αβύσσου
που με ακολουθεί,
δίχως σημάδια στην ψυχή,
δίχως κεραυνούς στα μάτια;
Πώς να βγω από το καταφύγιό μου
που με κρατά δέσμιο των ονείρων μου,
δίχως αληθινή υπόσταση,
το ανέγνωρο να κυνηγώ φάντασμα της ελευθερίας;

Ερωτήματα αναπάντητα,
που κρέμονται σαν φλογισμένα μετέωρα
στον ουράνιο θόλο της ψυχής μας,
συνταξιδιώτες αμείλικτοι,
σ' ένα ασύνορο πέλαγος αιώνιας,
χιμαιρικής αναζήτησης...

Της απόλυτης ελευθερίας τραγικοί μύστες!

ΣΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΛΥΡΑΣ

Αλλιώτικο φως έλουσε
τη νύχτα την αποψινή,
της Λύρας φέγγιζε διάχυτος ο Αστερισμός
στο ανεξερεύνητο άπειρο τ' ουρανού
κι από μακριά σα ν' ακούγονταν
τα λόγια του Ορφέα.
Άπλωσα τα φτερά της νοσταλγίας
στο μύθο τον αρχέγονο,
για έναν έρωτα αιώνιο, αγνό
την αθανασία της ψυχής
αναζητώντας...

Σ' αυτή τη νύχτα του κόσμου
θα κρεμάσω των αστεριών τη λάμψη
και θ' αφουγκραστώ
τους στίχους του λυράρη,
τους στίχους που ημέρωναν
του δάσους τα αγρίμια,
τους στίχους που στα άψυχα
γεννούσανε ψυχή,
τους στίχους που πλανέψανε
τον άρχοντα της αβύσσου

και τη μουσική αιθέρια
ν' αφήσω να πλανιέται,
σαν συμφωνία ονειρική
στου κόσμου το ατέρμονο
και στις ψυχής το αθάνατο.